

Móra Ferenc:
SZERETEM ÉN NAGYON...

Szeretem én nagyon
A báránylehőket,
Csendes alkonyaton
El-elnézem őket,
Ahogy legelésznek
Mezején az égnek.

Mikor a nap hunytát
Siratja a harmat,
Terelgetik őket
Friss, fürge fuvalmak,
Le a szemhatárba,
A kerek karámba.

Lassan ezüstgyapjuk
Violásra válik,
Néha egy-egy villám
Közibük cikázik,
Mintha ostor volna,
Sugarakból fonva.

Mire besötétül,
Elalusznak szépen,
Álmuk a hű pásztor
Virrasztja az égen:
Teli hold világa,
Aranyos subába.

1912/33. *Kun Barna* néven